Політ понад прірвою

Наталія Грегуль

Як же витримать нам політ затяжний понад прірвою?
Як здолати безвихідь і зарадити в горі усім?
Звідусіль молитви: Ну коли це жахіття скінчиться?
Хай зневіри тягар не спіткає як привид наш дім!

Як надалі нам жити, коли злом отруїлися душі?
Чим загоїти рани, що у серці печуть і ятрять?
І чи вистачить сили як той Фенікс, що повстати із попелу мусить,
Серед згарища паростком новим навесні проростать?

Наші воїни б'ються наче велетні, в них — наша сила,
Наші доблесні витязі, горді й дужі — святі!
Силі духу й відвазі героїв вклоняємось низько,
Кожній доньці і сину на цій Господом даній землі.

Та спинити війну — це найважче! Ми хочемо миру,
Щоб забуть назавжди про зруйноване щастя і смерть,
Нам поранені хлопці відстояли право жити у мирі,
І життя віддавали герої
ради щастя майбутніх дітей.

Більш за все на цім світі ми хочемо миру,
Бо для мирних людей ця війна — найстрашніше з страждань.
Не вклонились ми ворогові і не здалися,
Не подужав вкраїнців мстивий кат, не досяг сподівань.

Хай розсіється мороку чад, загустий на світанку,
Новий день принесе нам спасіння і захист від бід,
Світ здолає це зло, спинить бійню й знущання,
А на бранців чекатиме спокій і омріяний мир.

12.03.2025

Музика і відео Ігор Ким